Aika muuttavi menoja

Kirjoittanut Helmi Latva

Hepo juosta jolkutteli,
liinahäntä huiskahteli.
Markkinoille mies ajavi
rupatellen rattoisasti,
nainen vierellä verevä,
elon kumppani ikuinen.

Linjuri jyristeleepi,
kirkolle päin kiikuttaapi
menee siinä miehin poika
asioille aikanansa,
rentona vain retkotellen,
matkallansa mietiskellen.

Pojanpoika polkaisevi,
hurauttavi kaarallansa,
maalikylä määränänsä,
kaupungin ilot ja riemut.
Rokki raikuu korvissansa,
laiheliini rinnallansa.